

ningen mellem Sognene gennemført ved offentlig Foranstaltning (sef. Bilag III), hvilket Arbejde dog først tilendebærgtes i 1849. Udvalget savner tilstrækkelig Oplysning om, hvorvidt den specielle Udskiftning i Sognene er fremmet; og vi have ikke kunnet vinde en udeelt Overbeviisning om Omfanget af den Ret, der tilkommer Huusmændene ved dette Anliggendes Ordning. Men hvad enten man anseer den almindelige Udskiftningslovgivning anvendelig paa denne Sogneudskiftning, eller man troer, at der i de særegne Forhold kan havees Hjemmel til at kræve større Ret for Huusmændene som „Indvaanere“, end den almindelige Lovgivning hjemler Huusmændene, formene vi, at Forholdet har Krav paa vedkommende Ministeriums nærmere Overveielse. Da Andragender, som tildeels gik ud fra samme Synspunkt som nærværende, tidligere have været indgivne til Rentekammeret, men i sin Tid bleve afviste, troe vi, at Thinget har Grund til at henvise nærværende Andragende til Ministeriet, uagtet Sagen ikke i sin nærværende Form af Andragerne har været forelagt Ministeriet.

Gleerup. H. M. Koføed. Krieger.
 Ordfører.

Bilag I.

Resolution 30te Maj 1832.

Det er Vor Billie, at det skal staae enhver Lodseier paa Vort Land Bornholm frit for, at forlange sine samtlige Jorder — derunder indbefattede saavel Indlodden som Udlobderne — samlede, i Dvereenstemmelse med Frd. af 23de April 1781 og sildigere dermed i Forbindelse staaende Anordninger, paa eet Sted, eller, hvor dette ikke er muligt, paa 2 eller høist 3 Steder, saaledes at de andre Lodseiere i Sognet ikke kunne modsætte sig Saadant, men, skjøndt de selv maatte ønske at beholde Sognets øvrige Jorder paa den Maade, hvorpaa de hidtil

have besiddet samme, skulle være forpligtede til at deeltage i Omkostningerne ved de til Opnaaelsen af det omhandlede Diemed fornødne Foranstaltninger. Og ville Vi allernaadigst have de Lodseiere, der maatte attraae at erholde deres Lodder samlede i Dvereenstemmelse med nysnævnte Anordninger, forundte de af Vort Rentekammer i Forslag bragte Begunstigelseser. Den i denne Henseende fremlagte Placat have Vi forsynet med Vor allerhøjeste Underkrift. Fremdeles ville Vi, at det Fællesskab, der nu finder Sted med Hensyn til de saakaldte Udmarksjorder paa Bornholm mellem Os og Dens Indvaanere, idet Vi eie Jorderne og Indvaanerne derimod have Ret til at afbenytte dem til Græsning og Lyngslet, skal søges hævet. Til den Ende bliver Brugerne af disse Jorder at udlægge et til deres Brugsret svarende Areal som Eiendom, og det Øvrige forbeholdes Os som Grundeier. Imidlertid blive følgende Jorder udenfor denne Deling, nemlig: den saakaldte Almindingskov, Strandssøen i Røe Sogn, de Strækninger, som formedelst Sandflugt ere indtagne til Fredning, saadanne Strækninger, der i en eller anden Henseende have Interesse for Staten i Almindelighed eller for Den i Særdeleshed, s. Ex. de, som indeholde Kulminer, Cement m. v., og endelig de saakaldte „Kjølshædernes Friheder“. Derimod ville de Jorder, der for Vort Vedkommende deels ere indtagne til Skov, deels ere bortsættede til Forskjellige, komme til Afgang i den Deel, der nu vil være at udlægge Os som Eier. For at udfinde Besværet for Brugsretten, bliver følgende Fremgangsmaade at anvende: Først boniteres Udmarksjorderne til Tact 24 efter deres Bestand som dyrkbar Jord; hertil lægges et analogift calculeret Beløb for de Jorder, der allerede for Vort Vedkommende ere indtagne, dernæst ansættes de samme Jorder til Tact 24 efter den Fordeel, de kunne ansees at afgive ved Græsning og Lyngslet, og dertil lægges ligeledes for bemeldte indtagne Jorder et saadant boniteret Areal, hvortil disse Jorder, efter et Middeltal af de øvrige Tacter for Græsning og Lyngslet, kunne ansættes, og endelig udlægges for Beboernes Brugsret en saa stor Deel af det som dyrkbar Jord boniterede Areal, der svarer til eller gaaer op imod Udmarksjorderne